Zaterdag, 7 Februari 1942 DAGBLAD 59ste Jaargang, No. 3522

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt dagelijks (behalve 's Zondags)
Abonnementsprijs voor het Gebiedsdeel fl. 1.50 per maand [Aruba fl. 2.—] bij vooruitbetaling.
Afzonderlijke nummers fl. 0.10.

Adm.: Tel. 1550. Redactie: Tel. 1858.
Hoofdredacteur: Dr. JOH. HARTOG
Spreekuur van de Redactie 16—18 uur.
Bureaux: Conscientiesteeg 27—29
Adres Postbus 80, Willemstad.
Uitgeefster: Paulus-drukkerij.

Kantoor Verenigde Staten: M. D. BROMBERG & Ass. Inc
19 to 25 West 44th Street, New York N. Y.
Kantoor voor Redactie en Administratie Aruba:
J. E. CROES, Postbus 14, Nassaustraat, Oranjestad, Telef. 38

..g meer Japanners naar de diepten.

..bon grotendeels door den vijand bezet.

..As-ren over Libye vertraagd.

..itse volk overwerkt, zegt Goebbels.

..gapore kijkt uit naar valschermspringers.

..VASIE-MOGELIJKHEDEN.

..pers van de As speculeert voor ..ste maal op een Angelsaksische ..om in de lente een invasie te ..emen van Europa.

..Italiaanse Admiraal Ducci voor- ..in het tijdschrift „Oggi", dat ..allieerden in de Stille Oceaan in ..efensief zullen blijven en hun ..pogingen zullen doen om te ..omen, dat de As een offensief op ..d onderneme. Hij zeide, dat ..vasie waarschijnlijk in de Bal- ..l worden ondernomen of in het ..en van Scandinavië.

..zeide, dat de Geallieerden in de ..waarschijnlijk zullen aanvallen ..Bulgarije en Albanië na door ..te zijn getrokken. Ook zeide ..t zij in Scandinavië zouden kun- ..nden boven de Noordpoolcirkel ..Narvik en Archangel, teneinde ..te maken met de Russen. Van ..t kunnen zij oprukken door ..en Finland om Duitsland in ..oorden te omsingelen. De Ad- ..voorspelde een grotere vloot- ..in de Middellandse Zee en de ..ische Oceaan (Bern, (AP) 6.2).

GOEBBELS GEEFT ONTEVREDENHEID IN DUITSLAND TOE.

..Duitse Minister van Propaganda, ..ul Joseph Goebbels, gaf in het ..rift „Das Reich" toe, dat er een ..rijke ontevredenheid is in Duits- ..ver de campagne aan het Rus- ..front alsmede over de voedsel- ..tekorten. Als uitleg van deze ..en gaf hij echter op, dat het volk ..werkt en prikkelbaar is.

..bbels zeide: „Het geeft niets of ..bij gelegenheid over iets wil ..n; de redenen daarvan kunnen ..opend zijn. De een klaagt over ..de ander over een tekort aan ..ppelen of kolen; een derde over ..drukke treinen, een vierde over ..Oostelijk front, een vijfde over de ..in Noord-Afrika. Dat is alles ..zo erg, omdat wij allen „over- ..en prikkelbaar zijn".

..ebbels zeide: „Vraag aan duizend ..rs of zij liever oorlog zouden ..hebben of liever vrede en het ..d zou unaniem zijn: vrede. ..g of zij liever zouden willen door- ..n of opgeven en zij zullen U ..dat zij willen doorvechten, on- ..hoe lang dit ook moge duren. ..waarom wij aan alle ernstige ..en gedurende deze winter- ..en met vol vertrouwen het hoofd ..Wij zijn onoverwinnelijk om- ..ij één ding hebben: een absoluut ..uwen in onze eigen kracht".

..ebbels verklaarde, dat het Duitse ..ch thans gesteld ziet voor moei- ..den, die de echte proef zijn op ..moreel. Hij zeide: „Thans moet ..uitse volk nog meer bewonderd ..dan bij de slag van Frankrijk ..e radio speciale bekendmakingen ..nieuwe overwinningen om de ..omriep. Het was toen niet moei- ..de overwinning te geloven. Als ..de tijd komt, dat veroverde ge- ..n moeten worden gehouden en ..eden worden en wanneer onze leiders ..en, dat het leger zich voortdu- ..teert voor nieuwe moeilijkheden ge- ..eld, dan is het nodig dat het mo- ..hard wordt". (Bern, (AP) 6.2).

..IT SCHREEF EEN DUITS SOLDAAT.

..er volgt de beschrijving van de ..nden aan het Russisch front, als ..chreven door een nazie-soldaat en ..geerd in het nieuwsblad van ..uitse leger aan het Oostfront:

..soldaat sprak in zijn artikel van ..zonder zon, dagen van nooit ..endende sneeuw en doordringende ..e, vele dagen van hopeloosheid; ..diep in de wouden, dagen van ..sneeuwstormen, die zwiepen ..de bevroren vlakten. Doch het ..opdoemende in dit „visioen" van gevechten aan het door sneeuw bedekte Oostelijk front, schijnt de figuur te zijn van den vijand, die niet vermoeid is gelijk de vijand in Frankrijk was, doch steeds venijnig, machtig en agressief. Scandinaven zouden zeggen, dat deze niet nader genoemde soldaat een slachtoffer is van de „Noordelijke ziekte": een naam, die wordt toegepast op de ziekte, die ontstaat door té lang ver verwijderd te leven van steden, diep in de wouden, afgezonderd van het familieleven en de gemeenschap.

De soldaat schreef: „Als wij al deze vernieling zien, alle pijnen van deze oorlog tussen twee werelden; als de sneeuw oneindige woestenijen van de Russische gebieden dekt met haar kleed, dan denken wij aan de toekomst, aan onze woningen en aan een betere wereld. In Frankrijk was alles anders. De Fransen waren een vermoeid volk, binnen enkele weken omvergelopen door onze vurige strijders. Dit alles was gemakkelijk en eenvoudig, vanzelfsprekend. Doch sedert wij in Rusland optrekken, hebben wij vele hopeloze dagen gekend, niet dat alles hopeloos geworden is, doch dat dit zwaarmoedig gevoel met ons is meegelopen en naast ons gebleven is als een getrouwe kameraad.

Deze Oostelijke vlakten zijn vreemd en eenzaam en zo ver gij loopt, ziet gij altijd ver weg aan de horizon een landschap, dat nooit verfraaid wordt door een berg of zelfs door een heuvel. De dood is overal in de wouden en moerassen. Als verscheurende dieren loert de vijand in de wouden. De Russische bossen kunnen op generlei wijze vergeleken worden met onze Duitse wouden, want in Rusland groeien de bomen en het kreupelhout dicht opeen en het lopen wordt een voortdurende strijd tegen zwampen en bomen en zand.

Dan zijn er dagen en nogmaals dagen, dat de regen neerstroomt zonder eind. De loopgraven staan onder water, dat tot aan onze knieën reikt en alles is vol vuil en slijk. Daar, waar de strijd ongenadig is, hebben wij onszelven dikwijls afgevraagd: „Wordt dit nog oorlog genoemd"? Wij zien verschrikkelijke beelden: verwoesting van huizen, verbrande mensen, vee dat doelloos rondloopt. Sabotage en moord liggen op elke hoek op de loer." (Aan het Duitse front, als per radio opgevangen, (AP) 6.2).

DE ITALIANEN WILLEN TERUG.

Een Tass-bericht uit Lissabon verklaarde, dat Generaal Nessel, de bevelvoerende Generaal van het Italiaanse expeditieleger aan het Sovjet-Duitse front, een dringend memorandum naar Mussolini heeft gestuurd waarin erop wordt aangedrongen, dat de Italiaanse troepen teruggeroepen worden „teneinde hen te redden van een volledige vernietiging". Nessel zeide, dat de verliezen, welke de Italiaanse troepen geleden hebben, verbluffend zijn. Meer dan de helft van het Italiaanse corps is gedood en de gevechten hebben voortgang zonder enige verslapping. Vele mannen zijn gewond en gedeeltelijk bevroren en wachten een vreselijk lot. De Generaal zeide, dat gezien de slechte medische diensten het dodencijfer onder de gewonden 60% bedraagt. (Moskou, (AP) 6.2).

WASHINGTON WEET ER NIETS VAN.

Het Noordamerikaanse Departement van Marine deelde mede, dat men geen inlichtingen ontvangen had betreffende de Japanse beweringen, dat een Noordamerikaanse kruiser van de Marblehead-klasse op 4 Februari hevig beschadigd is in de Java Zee. (Washington, (AP) 6.2).

10 JAPANNERS NEERGESCHOTEN.

Het communiqué van de Raf te Rangoen, deelde mede, dat 10 vijandelijke vliegtuigen zeker werden vernietigd en dat 10 andere waarschijnlijk vernietigd zijn bij de ochtendaanval van de Japanners op Rangoen. (Rangoen, (AP) 6.2).

OORLOGSCOMMUNIQUÉ VAN WASHINGTON.

Het communiqué van het Noordamerikaanse Departement van Oorlog, gebaseerd op berichten, die tot 9.30 uur ontvangen werden, luidt als volgt:

„1. De Philippijnen: Japanse kanonstellingen aan de Zuidoostelijke kust van de Manillabaai werden vernield door het vuur van onze fortificaties. Deze artilleriestellingen waren door den vijand waarschijnlijk bedoeld voor een aanval op Corregidor. 9 Japanse transportschepen bevinden zich in havens aan de Golf van Lingayen voor het ontschepen van troepenversterkingen. Er bevinden zich reeds grote vijandelijke concentraties op Bataan en andere punten van het eiland Luzon. Het is betrekkelijk kalm langs het gehele front op Bataan gedurende de laatste 24 dur. Vijandelijke luchtbombardementen op onze troepenposities, welke vroeg op de dag begonnen, namen later af. Zij veroorzaakten geen schade. Af en toe laaide er artillerievuur op in het centrum. Er is enige vermeerdering in de patrouille-activiteit in dit zelfde gebied.

2. Er is niets te vermelden van andere gebieden". (Washington, (AP) 6.2).

DE PRELUDE VAN EEN INVASIE

Sommige ingelichten deelden mede, dat de toenemende heftigheid van de Japanse bombardementen van Singapore mogelijk de voorbode is van een invasie op grote schaal, waarbij voor de eerste maal een groot gebruik zal worden gemaakt van parachutisten en andere door de lucht vervoerde troepen. De doorfiltering van Japanners door de lucht of heimelijke nachtelijke landingen uit kleine boten wordt als een van de grootste bedreigingen beschouwd. Berichten, die ontvangen werden, legden er de nadruk op, dat de Europese en zelfs de Indische troepen de Japanners niet kunnen onderscheiden van de inlandse Maleiers. Een der grootste redenen waarom de Britse Imperiale troepen zich telkens terugtrokken was de gestadige doorsiepeling van de Japanners achter hun linies, waardoor de verbindingslinies in gevaar kwamen.

Dat de verdedigers van Singapore zich bewust zijn van dit gevaar, werd aangetoond in een oproep van de radio van het eiland aan alle gezonde Europese burgers om dienst te nemen bij de marine-macht, welke de kustlijn verkent. Het gebruik van enkel Europeanen in deze dienst heeft waarschijnlijk tot doel te voorkomen, dat de Japanners, als inlanders vermomd, zullen pogen te landen. Intussen is de onrust over het Aziatische moreel in sommige Britse kringen toegenomen, doch de berichten deelden mede, dat het moreel van de inlanders verrassend hoog is.

Londense kringen geloofden, dat de voortgezete operaties van Hurricanes tegen de Japanse aanvallers, gelijk heden in het communiqué vermeld, veel ertoe zou bijdragen om Singapore's garnizoen en de bevolking te bemoedigen, hoewel de verwijdering van alle vliegtuigen nodig zou kunnen zijn, indien de Japanners werkelijk de vliegvelden beginnen te bombarderen. Terwijl de Geallieerden zich gesteld zien voor een ernstig gevaar, vormden drie belangrijke objectieven: Singapore, Soerabaia, Birma, een nieuwe bedreiging voor de belangrijke verbindingslijnen met het bericht van de As, dat Japanse duikboten opereren nabij de kust van Nieuw Zeeland en in de Tasman Zee tussen Nieuw Zeeland en Australië. Het bericht werd niet bevestigd van Geallieerde zijde (Londen, (AP) 6.2).

STRAAT VAN JOHORE MET OLIE BEDEKT.

Een Japans bericht uit Malakka deelt mede, dat de Britten duizenden galons olie hebben uitgestort in de Straat van Johore. De bedoeling is, dat deze olie in brand zal worden gezet, indien de Japanners hun invasie-schuiten te water laten (Tokio, (AP) 7.2).

EEN PHILIPPIJNSE QUISLING.

Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog deelde mede, dat Generaal Emilio Aguinaldo, de Philippijnse opstandelingenleider, zich heeft gevoegd bij de Japanners in de oproep aan Generaal Douglas MacArthur en zijn strijdkrachten om zich over te geven.

Het communiqué zeide, dat Aguinaldo door de Japanners klaarblijkelijk wordt gebruikt als een soort Philippijnse Quisling. De oproep voor ogenblikkelijke overgave werd geengeerd door MacArthur. Japanse oproepen worden ook gedaan op strooibiljetten, die door Japanse vliegers worden uitgeworpen. Naar vermeld hebben deze „een grote hilariteit" verwekt onder de Noordamerikaanse en Philippijnse verdedigers van het Bataan-schiereiland.

Het laatste strooibiljet verklaarde, dat het Noordamerikaanse geld snel waardeloos wordt en de betaling van de soldaten niet goed is. Het communiqué maakte bekend, dat het stoomschip „Cynthia Olsen", dat door het leger gehuurd werd als vrachtschip, sedert 7 December — de dag van het uitbreken van de oorlog — vermist wordt. Men neemt aan, dat het verloren is gegaan als resultaat van vijandelijke actie (Washington, (AP) 6.2).

Het nieuws van vandaag.

Wij dachten het wel. Ze hebben weer gelogen die Japanners. De Nederlandse vloot is nog intact en ook de Amerikaanse leed geen verliezen. Integendeel: Een Japanse kruiser en een transportschip gingen er zeker aan en nog een kruiser en een duikboot mogelijk ook.

De Japanse beweringen hebben waarschijnlijk ten doel verklaringen van hun tegenstanders uit te lokken om te weten waar de vloot zich eigenlijk bevindt. Nu weten zij het. Onze vloot is...... op zee (blz. 3).

Een groot deel van Ambon is al in Japans bezit. Een deel van het Nederlandse garnizoen wist te ontsnappen. Anders werden nog guerrilla's achtergelaten. (blz. 3). Dat is het voornaamste nieuws van onze Oost. Alleen kon Berlijn nog rondbazuinen — overigens niet bevestigd — dat Japanners geland zijn op het Nederlandse deel van het eiland Timor. (blz. 3).

Singapore houdt nog vol. Generaal Percival, de Britse Commandant, zeide: „Wij zullen Singapore houden. Daar valt niet aan te twijfelen". Voorwaar een stoutmoedige verklaring. De verdedigers turen intussen naar de luchten in afwachting van kleine mannekens, die aan parachutes zullen komen neerbengelen.

De Straat van Johore zou volgens een Tokio-bericht onder de olie zijn gezet. De bedoeling is, dat bij een Japanse invasie dan een muur van vuur worde opgericht. Als het maar niet gaat regenen zoals onlangs in Balikpapan. Vooral in de tropische luchten van Singapore bestaat er veel kans toe. Zo men misschien wel weet wordt de regen door grote branden aangetrokken. Vuur en water...... (blz. 1).

In Rusland vecht men verwoed. De Duitsers bieden echter beter weerstand en houden vast aan de grote steden. Rzjev wordt belegerd en bij de wallen rond de stad wordt op hartverscheurende wijze gevochten. De Rode infanteristen deinzen niet terug voor het nazie-geschut, nòch voor het nazie-gebroedsel. (blz. 3). Over het nieuwe Comité van Stafhoofden te Washington staat een en ander op blz. 3.

In Libye moeten de astroepen ergens rond Ain El Gazala zitten, nog 30 tot 40 mijl ten Westen van Tobruk. Hun ren over de zandgronden van Noord-Afrika verslapt reeds meer en meer. Dadelijk zullen ze wel weer terug rennen. (blz. 3).

De wens der Vrije Rijksdelen

Het stadium beheerd te worden te boven.

Boude meningen over de Staatkundige hervormingen van de toekomst.

Kinderen van ons Land in de Rijksconferentie.

Over de komende rijksconferentie, haar taak en haar leden, wordt thans in Curaçao gesproken. Mededelingen kwamen binnen over de toestanden op Aruba, waar deze conferentie ook aller aandacht gespannen houdt. Zelfs uit Bonaire bereikte ons een stem. Waarschijnlijk zal men op de Bovenwinden er ook over spreken en denken. Het Curaçaose gerucht noemt namen en bij al dit spreken, verzuimt men te overwegen, welk een précaire geschiedenis de hele rijksconferentie eigenlijk is.

De staatkundige hervormingen zullen moeten tot stand komen in een wereld, welke in diepe beroering zal zijn, zowel op politiek als op sociaal gebied.

De overwinning der geallieerden zal naar alle waarschijnlijkheid samenvallen met grote gebeurtenissen op politiek en sociaal gebied in Duitsland, Italië, Frankrijk en vele bezette landen, **waar de bestaande bestuursorganen in elkaar zullen storten en spontaan nieuwe organen de leiding zullen nemen.** Ook aan Nederland zal dit proces niet geheel onopgemerkt voorbijgaan. Hoe langer de oorlog duurt, hoe verder de anti-nationale elementen zullen doordringen in het bestuur over het land, de provincies en de gemeenten.

De waarschijnlijkheid, dat de bij de bevrijding bestaande bestuursorganisatie grotendeels zal worden weggevaagd door het Nederlandse volk, dat zeker niet wachten zal met de afrekening tot de nodige verhoren zullen zijn afgenomen en de nodige vonnissen zullen zijn geveld, is zo groot, dat wij daarmee als met een zekerheid zullen hebben rekening te houden.

Er zal geen sprake van kunnen zijn, dat in Nederland rustig zal kunnen worden voortgegaan op de basis, welke voor 10 Mei 1940 bestond. Het zal in vele opzichten een ander Nederland zijn, dan het Nederland van voor 10 Mei 1940, waarin Koningin Wilhelmina en Haar regering zullen terugkeren. **Nederland en het Nederlandse volk zullen de invloed hebben ondergaan van de gebeurtenissen, welke zich in de loop der oorlogsjaren hebben voltrokken. Die invloed zal zich op schier ieder terrein doen gelden, in het denken, leven, ook in de taal (zie het artikel op blz. 4).**

Het was onder deze omstandigheden weinig anders dan kortzichtig te noemen, om van de verschillende vrij gebleven gebiedsdelen te eisen, dat zij hun verlangens naar staatkundige hervormingen aanhouden tot het moederland zijn stem zal kunnen laten horen en volwaardig zal kunnen medewerken aan de bouw van een nieuwe constructie van het Koninkrijk. Terecht zullen thans reeds de leden, die de vrij gebleven rijksdelen vertegenwoordigen in de Rijksconferentie, worden benoemd.

Het nieuwe koninkrijk zal bestaan uit het moederland, dat in sterke beroering zal verkeren en zoekend zal zijn naar nieuwe vormen op staatkundig en sociaal gebied, en uit de overzeese rijksdelen, waar „alles bij het oude is gebleven". Er is geen sprake van, dat hervorming van de staatkundige structuur van de vrij gebleven gebiedsdelen in deze tijd ook maar iets te maken zou hebben met de goede trouw tegenover het moederland.

Staatkundige hervormingen zijn geen producten van de goede wil van een bepaalde groep of van een bepaald deel van het rijk, zij zijn uitvloeisels van groei-processen. Wie deze processen tegenhoudt wekt spanningen op, welke op haar beurt weer van invloed zijn op het verdere gebeuren.

Het is dom te menen, dat men door „niets" te doen de dingen laat zoals ze zijn. Het groei-proces gaat voort, alleen onder abnormale omstandigheden. De regering draagt voor de gevolgen daarvan evenzeer de verantwoordelijkheid tegenover het Nederlandse volk als voor de hervormingen, welke onder haar leiding zouden kunnen tot stand komen.

Hierin ligt de grote denkfout van de regering, dat zij meent, dat het afzien van hervormingen de toestand laat zoals hij is. Dat is niet het geval. Ook Curaçao evenals trouwens de andere gebiedsdelen in Amerika en Azië, verandert iedere dag, met de wereld mee en wanneer wij ervan overtuigd zijn, dat het staatkundig kleed, dat in het verleden ruim genoeg was voor onze gebiedsdelen in Amerika en Azië, thans te nauw geworden is, **dan hebben wij de taak met het uitleggen niet te wachten, tot dit kleed symptomen van barsten en scheuren gaat tonen** en de draagster gaat beperken in haar vrijheid van beweging, **maar hebben wij tijdig in te grijpen.** Doen wij dat niet, dan zijn wij, dan is onze regering verantwoordelijk voor de gevolgen, ook tegenover het Nederlandse volk, dat thans geen gelegenheid heeft de regering te wijzen op haar plicht.

De regering is verder bevreesd voor politieke beroering over de vraagstukken verband houdend met de toekomstige staatkundige structuur van de verschillende gebiedsdelen, en van het Koninkrijk in groot verband in deze tijd.

Er bestaat — lichtvaardig genoeg — blijkbaar geen vrees voor de politieke beroering, welke dit vraagstuk zal wekken in de periode, welke op de oorlog zal volgen.

In deze tijd heeft men het geweldige voordeel, dat heel het vraagstuk kan behandeld worden in een periode, tijdens welke het besef van lotsverbondenheid diep is doorgedrongen in de ziel van alle volken, die tot het rijk behoren. In de stroom der gebeurtenissen, welke straks volgen zal op de overwinning van de Geallieerden en de nederlaag van de dictatuurstaten **kan dat besef van lotsverbondenheid misschien wel een beetje minder duidelijk spreken,**

Dan zullen in een tijdperk van de heftigste emotie over alle volken uiterst belangrijke beslissingen genomen moeten worden. Er zal in de tijd, die verloopt tussen dat moment en het heden, veel wantrouwen zijn gegroeid; het zaad daartoe wordt reeds thans in ruime mate uitgezaaid. Aan ons is de taak om te zorgen, dat het geen vruchtbare bodem vinde. Doen wij dat niet, dan komen de gevolgeh ongetwijfeld ook op onze hoofden neer en op die van het Nederlandse volk.

Niet het star vasthouden aan bestaande vormen is het waarachtig belang van ons volk, maar het leiding geven aan de groei, het snoeien en leiden, dat is de taak ener regering, die werkelijk regeert en die niet volstaat met beheren.

Goed doet het daarom aan, dat in de hierboven uiteengezette omstandigheden, reeds thans tot een daad zal worden overgegaan. Ook al tast men omtrent de rijksconferentie en haar bevoegdheden nog volkomen in het duister en ook al geeft de regering nog te veel blijken van de toestand bij het oude te willen laten, terwijl een beloofde rijksconferentie de gemoederen wat moet kalmeren. In alle overzeese gebieden worden evenwel stemmen gehoord, dat men het stadium beheerd, bevoogd te worden reeds geruime tijd te boven is. Van alle eilanden bereiken ons berichten, dat men kinderen van het eigen land in de rijksconferentie wenst. Verstrekkende maatregelen zullen moeten worden genomen. ons volk heeft behoefte aan regeerders, die de verantwoordelijkheid durven aanvaarden voor verstrekkende maatregelen, ook op politiek terrein.

Niemand in Nederland heeft het recht te verwachten, dat terwijl de hele wereld evolueert onze vrij geblenen gebiedsdelen straks als geconserveerde overblijfsels uit de tijd van voor de oorlog bezienswaardigheden zullen zijn in de wereld der toekomst.

Ook Curaçao verandert mee, met de wereld.

Of men dat feit de politieke erkenning, blijkend uit staatkundige hervormingen, wil geven of niet.

stad, doch wierpen hun bommen in zee vlak bij schepen, die daar voor anker lagen. Het belangrijkste slachtoffer was een grote vis. De Chinese kok van het plaatselijke hotel stapte in een roeiboot, pikte het slachtoffer op en bracht het naar zijn keuken. Die avond stond er op het menu: „Door de Japanners gebombardeerde vis".

STORM OVER SLUYTERS.

Jan Sluyters, de bekende Nederlandse schilder, vierde onlangs zijn 60e verjaardag, ter welker gelegenheid een tentoonstelling van zijn werken in Amsterdam en Den Haag is gehouden. Zeer prijzende artikelen verschenen in de grote dagbladen en zelfs lieten N.S.B.-ers zich daarbij niet onbetuigd. Het blad „Storm", orgaan onzer fijnste koeltoerdragers: de N.S.B.-stormtroepen schreef evenwel: „Al het werk van Sluyters is in wezen vergiftigd en de kunstmatige nabloei ener verdwijnende beschaving."

Dit stuk in de „Storm" verwekte een storm van protest. Sommige bladen schreven, dat het blad niet bevoegd was in kunstzaken te oordelen. Goedewaagen vond een compromis: hij verklaarde, dat Sluyters' kunst geen ontaarde kunst was, doch „sociale decadentie gezien door de ogen van een nobel en gezond kunstenaar".

NIEUWTJES, DIE ONS INTERESSEREN.

— Er is der Nederlandse dagbladdirectie op gewezen, dat het ongewenst is, dat Engelse woorden in advertenties worden gebruikt.

[De Duitsers zien dus wel degelijk het belang in van het gebruik van woorden aan een bepaalde taal ontleend. In dit verband zij verwezen naar het artikel over de taalkundige 5e colonne, die in Curaçao voortwroet. Woorden als „minstens", „een schrijven", e.d. zijn Duits, geen Nederlands].

— De (tot nu toe onbekende) Nederlandse journalist Kortebein is benoemd tot persreferent bij het departement van justitie in Den Haag.

— Buziau vierde onlangs zijn zilveren bruiloft te Eindhoven, waar 14 dagen lang uitsluitend voor het personeel der Philipsfabrieken de Bouwmeester-revue Sprookjesland is vertoond.

— Er is een biezondere wijnbelasting ingevoerd: per liter fles mousserend druivensap f 3.—, mousserende vruchtenwijn f 1.50.

— Nederland „vlucht" in het onroerend goed vandaar het verbod aan burgemeesters om gemeentelijke grond aan particulieren te verkopen tenzij deze verklaren onmiddellijk te zullen gaan bouwen.

— Duitse soldaten met typhus of vlektyphus besmet, worden in Nederland verpleegd.

— Gedurende November zijn in Nederland 46 personen, door de duisternis misleid, te water geraakt en verdronken.

— In Haarlem en elders heeft de recherche pakhuizen van groente-, vruchten-, en levensmiddelenhandelaars leeggehaald als straf voor prijsopdrijving.

— Een bankwerker te Ede kreeg 20 maanden gevangenisstraf, omdat hij in die maanden 40 varkens en 10 schapen clandestien (in een kippenhok) had geslacht.

— Dr. Kolkman, oud-president der Algemene Rubberplanters der Oostkust van Sumatra is benoemd tot buitengewoon voorzitter van de Indische ondernemersbond.

— De W.A. is de woning van Zandvoorts burgemeester Mr. H. van Alphen binnengedrongen en heeft zijn Edelachtbare mishandeld, omdat deze zich had verzet tegen het plakken van (nazie) V-zegels op zijn woning.

— De schilder Kees van Dongen, sedert jaren te Parijs woonachtig, als Nederlander geboren, verklaarde onlangs bewondering te gevoelen voor het „nieuwe" Duitsland. Vroeger hadden de Duitsers Van Dongens kunst „ontaard" verklaard.

Nederland.

STAAT VAN BELEG IN AMSTERDAM

In de Stockholmse courant wordt medegedeeld, dat in Amsterdam de staat van beleg is afgekondigd (Londen, G.P.D. 7.2).

NEDERLANDER GEEERD.

Aircommodore Z.K.H. de Hertog van Kent, heeft persoonlijk aan den oudste vlieger der K.L.M. Te Pas het ereteken van de Order of the British Empire opgesteld. Hij wees er op, dat dank zij der K.L.M. de dienst Londen — Lissabon v.v. voor 95 procent normaal functioneert, hetgeen een prachtige praestatie is Bij de plechtigheid waren o.a. aanwezig: luchtvaartminister Sir Archibald Sinclair, de chef van de Britse Luchtvaartstaf Sir Charles Portal; de Nederlandse ministers Alberda en Michiels van Verduijnen; Sir Nevil Bland en de vertegenwoordiger van de K.L.M. te Londen, kapitein Spry Leverton (Londen, G.P.D. 7.2).

ONDERWIJS-DICTATOR.

De secretaris-generaal van opvoeding en onderwijs prof. Van Dam heeft, bij speciaal decreet van Seyss Inquart, dictatoriale macht over het Nederlandse onderwijs gekregen: alle benoemingen van onderwijzers, leraren en hoogleraren moeten door hem bekrachtigd worden. Wanneer hij het met een benoeming niet eens is, moet een andere candidaat worden voorgesteld; wanneer dit wordt geweigerd, krijgt hij het benoemingsrecht. Alle onderwijsmensen, die niet arbeiden in de geest der nazies zullen op staande voet worden ontslagen en van hun onderwijsbevoegdheid worden ontheven. Al deze macht is in handen van Van Dam en (natuurlijk) is er geen instantie voor hoger beroep.

EEN GOED TEKEN.

De gemeenschappelijke verklaring van de regeringen van door de Duitsers bezette landen moet wel een diepe indruk op verrader Max Blokzijl hebben gemaakt, die haar heeft behandeld in zijn serie radio-praatjes, welke serie hij „brandende quaesties" noemt. Zoals steeds trachtte hij ook nu de dingen, die hem en zijn Duitse meesters zorgen baren, te verkleinen en belachelijk te maken. Hij noemde de verklaring „Londense vuilspuiterij". Onze Nederlandse Lord Haw Haw vindt hierin bovendien nog aanleiding onze Koningin verdacht te maken.

OVERAL VLUCHTELINGEN.

Vijfhonderd Chinese vrouwen en kinderen te Singapore hebben na onderhandelingen van den Chinesen consul-generaal met de autoriteiten te Batavia, toestemming gekregen om naar Nederlands Indië te evacueren. Dit maximum is voorlopig zo gesteld, omdat er al vele vluchtelingen zijn binnengekomen en omdat het gevaar niet denkbeeldig is, dat het economische leven op verschillende punten ontwricht zou worden. Te Penang is een klein bootje met 27 vluchtelingen, voornamelijk Chinese studenten aangekomen.

„BESCHERMING...."

In de „Völkische Beobachter" van 1 Januari staat een artikel van Seyss Inquart. Het heet „Bescherming" en het beschrijft zonder veel omwegen de voordelen, die Duitsland uit onderworpen Nederland trekt.

„Kort na de invasie" schrijft hij, „werd toezicht op alle belangrijke verbruiksartikelen ingesteld; het resultaat hiervan was dat een aanmerkelijke hoeveelheid dezer goederen ter beschikking van de Duitse oorlogsindustrie kon worden gesteld".

Zonder zich te bekommeren over de oorzaak hiervan (het leegroven door de „Duitse oorlogseconomie") vermeldt Seyss Inquart de grote zorg, die de voedselvoorziening van Nederland vereist, terloops toegevend, dat de Nederlandse rantsoenen van 10 tot 20% geringer zijn dan de Duitse, hiermede dus tevens ontzenuwend Hitlers, indertijd plechtig afgelegde „belofte", dat de Nederlanders nooit minder te eten zouden hebben dan de Duitsers.

Seyss Inquart schrijft verder, dat hij hoopt, dat Nederland dank zij geïntensiveerde bebouwing in 1942 Duitsland zal kunnen voorzien van 400.000 ton groente. Het artikel spreekt eveneens zijn grote voldoening uit over de rol, die Nederland vervult in de oorlogsindustrie: „...... het was mijn taak de Nederlandse industrie in te schakelen in de Duitse oorlogsindustrie, hetgeen mij gelukt is: daar de Nederlandse industrie nu gedwongen is te werken volgens dezelfde principes als de Duitse is het duidelijk, dat zij onze oorlogsindustrie in niet geringe mate moet steunen."

„ONDERGRONDSE" ARBEID.

Uitgebreide geologische onderzoekingen worden verricht ten bate van de Limburgse mijnindustrie. Er is een post van f 100.000 voor uitgetrokken. Deze onderzoekingen worden geleid door Mr. Dr. Ir. Waterschoot van der Gracht. Vijftig jonge geologen zijn er bij werkzaam. Ook de B.P.M. doet in Nederland geologisch-wetenschappelijk onderzoek en wel in het Noordelijk centrum.

STRAF.

Uit de Nederlandse bladen blijkt, dat een man, die voor een kleine groep kennissen had herhaald, wat hij uit de Engelse radio had vernomen tot...... twee jaar gevangenisstraf werd veroordeeld. Verder blijkt uit de bladen, dat de Duitse censuur in Nederland zeer verscherpt is. Alles — tot en met kalender — moet tevoren aan den Duitsers ter inzage worden verschaft met een opgave van de benodigde hoeveelheid papier.

WAAR GEBEURD.

Dit is een ware anecdote: het gebeurde op 20 Januari te Sabang op Sumatra. De sirenes loeiden en 3 Japanse bommenwerpers vlogen over de

Curaçao.

ORIOL WORDT OOK VERKEERSVLIEGTUIG.

K.L.M. krijgt er een verkeersvliegtuig bij.

Het indertijd tot een militair vliegtuig verbouwde Fokker-vliegtuig, de Oriol, dat als zodanig hier enige tijd belangrijke diensten heeft gedaan, keert weer terug tot de K.L.M. Dezer dagen wordt het ingericht als verkeersvliegtuig, „slow but safe", zoals de Engelsen van deze oude kisten zeggen. Hiermede komt het aantal verkeersvliegtuigen van de K.L.M. op 6, waarvan 4 Lockheeds en 2 Fokkers.

EN CURAÇAO EN SURINAME?

De Gouvernementspersdienst schrijft: Radio-Oranje zal binnenkort jeugduitzendingen gaan geven, iedere Zaterdagmorgen op een vast tijdstip, in twee groepen: voor de leeftijden 12 — 16 jaar en 16 — 19 jaar. Prins Bernhard zal deze nieuwe uitzendingen met een toespraak openen. Men is van plan jongelui uit Nederlands Indië van hun leven en omgeving te laten vertellen. Zou dit ook niet iets voor Suriname en Curaçao zijn? Op gramofoonplaten die naar Londen worden gezonden? Er zijn hier verenigingen, die dit aardige en vooral nuttige werk ter hand zouden kunnen nemen. Een band scheppen tussen de Nederlandse en de Cuaçaose jeugd nu, juist nu, is uitnemend nationaal werk. Wie neemt het initiatief?

ST. ANNAKERK WEDER VERFRAAID.

Dezer dagen onderging de Santa Annakerk weder een belangrijke verbetering. De prachtige mahonie-banken uit Santo Domingo arriveerden en werden reeds in het voorgedeelte van de kerk opgesteld. Eerst werd de vloer vernieuwd en toen kwamen de nieuwe banken.

Een ieder is vol lof over deze royale banken. Pastoor Martinus van den Elsen O.P. heeft de laatste jaren alles gedaan om de St. Annakerk steeds waardiger te maken aan Gods eredienst.

HEDWIG ELDERMANS TROUWT.

Gistermiddag, om 17 uur, werd in alle eenvoud het huwelijk voltrokken tussen **Mejuffrouw Hedwig Irene Eldermans en Luitenant James Leonard Archbutt.**

Ongeveer 50 personen waren in de Fortkerk aanwezig, toen de bruid arriveerde onder de orgeltonen van het bekende bruidslied uit Lohengrin. Haar vader, Ds. Eldermans, verrichtte in het Engels de huwelijksinzegening. Een dameskoortje zong enige liederen.

De aalmoezenier van de Engelse troepen sprak tot het bruidspaar enige woorden over het huwelijk, waarin hij vooral de nadruk legde op het vertrouwen en de liefde. Hij besloot met de hartelijke wens, dat het dezen jongen mensen goed moge gaan alle dagen van hun leven.

Ds. Eldermans sprak de slotzegen aan en was vervolgens de eerste, die zijn dochter omhelsde en feliciteerde met haar geluk. Weder onder orgelspel verlieten de jonggehuwden het kerkgebouw. De bruid was in het wit gesluierd en de bruidegom in het uniform van zijn regiment. Ongeveer een twintigtal mede-officieren woonden de plechtigheid bij.

Hierna begaf de stoet zich naar de woning van Ds. Eldermans op Plantersrust, waar een drukke receptie werd gehouden.

EEN AVOND VOL KUNSTGENOT.

Gisteravond voerde het Philharmonisch Orkest onder leiding van den Heer Rudolf Boskaljon en met medewerking van een mannenkoor en het bekende jongenskoor van Pietermaai een prachtig geslaagd concert uit.

Gelukkig was ook dit keer de zaal vol.

Begonnen werd met Mozarts Ontvoering uit het Serail, dat direct aller aandacht boeide. Mooi was ook het Andantino uit de Symphonie „La Reine" door J. Haydn. Uit de aard der zaak spitsten alle aanwezigen zich echter op het nieuwe experiment van koor en orkest.

Maar evenals de eerste keer bij het jubelfeest der Zusters slaagden deze nummers schitterend. Hoe prachtig klonk niet het gezang uit „Jezus, vreugde van 's Mensen Verlangen" (Cantate No. 147) van Joh. Seb. Bach. Hoe indrukwekkend zong het koor:

Wel den mens, die nimmer wandelt
In den goddelozen raad;
Wel hem — die niet onrecht handelt
Noch des zondaars wegen gaat;
Die des spotters vriendschap vliedt
En begeert hun omgang niet;
Maar die wenst te minnen te eren
Wat ons God de Heer wil leren.

Nog schoner wellicht dan de vorige keer werd het koorwerk uit het Oratorium „De Schepping" van J. Haydn op enthousiaste wijze gezongen. Jubelend van uitgelaten vreugde werd de lof gezongen.

„De heem'len vertellen den roem van God
En 't ganse firmament spreekt van zijn wonderwerk."

Dit jubelend stuk werd op waardige wijze ingeleid door het recitatief, gezongen door den Heer R. Kruizinga. Evenals de vorge keer spreken wij ook nu weer de hoop uit, dat het niet hierbij blijven zal. Op dit gebied is bij voldinger samenwerking en hard werken nog heel veel te bereiken.

Tot slot werd „Schilderijen van een Tentoonstelling" door M. Moussorgsky gegeven. Stuk voor stuk worden de schilderijen in de muziek weergegeven en wordt de indruk gewekt, die de schilderijen op den kunstenaar hadden. Het was een uitstekend stuk.

Dirigent Rudolf Boskaljon leidde op kundige wijze en ogsste met al zijn medewerkers een welverdiend succes.

Een verheugenis was het voor ons Overste Willem van der Beek weer op zijn plaats te zien. Zijn afwezigheid was een verzwakking.

Een tweede feit waarover men verheugd kan zijn en spreken is de pauze dan ook druk gesproken werd, is de belangrijke restauratie, die het inwendige van het Brion-theater heeft ondergaan. Dit theater staat algemeen bekend als het theater met de beste accoustiek voor zulke uitvoeringen, hetgeen ook gisteren weer bleek, o.a. bij de koor-uitvoeringen, die nog beter klonken dan bij de vorige uitvoering. Het uitwendige was nu opgeschilderd, de vervallen houten zijtrap was vervangen door cementen stoepwerken, hetgeen het theater ook van buiten veel aantrekkelijker maakt.

Te hopen blijft nu alleen nog, dat het terrein rond het theater eens grondig worde opgeknapt.

DE HEER EN MEVROUW

D. A. Vidal - Cardoze

GEVEN MET BLIJDSCHAP KENNIS VAN DE GEBOORT VAN HUN ZOON

NORMAN DAVID.

7 Februari 1942.

VERENIGINGSNIEUWS.

— K.S.C.; Korfbal: 16.— uur Deyo — Vitesse.

Voetbal: 10.— uur Olympia Jr. — Vitesse Jr.; 14.45 uur C.S.R. — Jong Columbia; 16.— uur Ajax — Caribbean.

Janwhe: Be Quick — Olympia, Groot Kwartier: Groot Kwartier jr. — Ajax jr.

— Gymnastiek- en turnvereniging „Olympia": Zondag 8 Februari as. Handicaptocht. De start heeft plaats om 13.45 uur precies van het Van Walbeeckplein; het eindpunt ligt tussen 16.15 en 16.30 uur in Lido op het Helfrichplein. Den deelnemers wordt verzocht om 13.30 uur op de startplaats aanwezig te zijn.

— „Justitia Pietas Fides", op Maandag 9 Februari as. zal de Voorzitter van de Alg. Surinaamse Vereniging „Justitia Pietas Fides", Dr. R. J. Wix, met medewerking van Dr. E. v. d. Kuyp, zijn serie lezingen beginnen.

De eerste van deze serie medische lezingen zal gehouden worden in het Clubgebouw Suffisant en aanvangen om 20.30 uur.

De heer van Esveld zal het illustreren van deze avond voor zijn rekening nemen.

Op die avond zullen er bussen rijden van het Brionplein af, die de stadsleden voor 25 cent heen en terug zullen brengen. De eerste afrit vindt om 20 uur plaats.

Punda: Vertrek om 20.00 uur precies van Wilhelminaplein (telefooncentrale) via Scharlo (Tennisbanen C.S.C.) via Berg Altena (R.K. Begraafplaats) via Saliña (kruispunt weg naar Caracasbaai) naar Suffisant.

Otrabanda: Vertrek om 20.00 uur precies van Brionplein (St. Ma gesticht) via Mundo Nobo (R tionpark) via Cas' Chiquito Blanco (kruispunt weg naar Ha De Hoop naar Suffisant.

Introductiekaarten, die ook gegeven aan niet-leden, kun uiterlijk Maandag 9 Februari den aangevraagd bij den 2den taris A. Soesman, Jan Erasm No. 5.

Zondag as. 8 Februari Paard strijden om 16 uur op Santa R

BOTICA'S.

Deze week hebben de volgen tica's de Zondag- en nachtdien

Punda: Wilhelmina.

Otrabanda: Centraal.

FILM.

Wij hebben de laatste tijd een stekende films gezien, waaronder becca", „Lady Hamilton" en Deze week worden wij in het theater weer vergast op een tende film nl. „Lydia", die wat regie betreft, zeker in een worden geschakeld met de noemde films. Van de hand Alexander Korda zijn versch films verschenen, die tot graad gerekend kunnen word cinematografisch gebied. Al van Lydia niet gezegd word Korda ermee een zijner top-pr geleverd heeft, behoort zij to van de beste films, die er dit Curaçao werden vertoond.

Het verhaal van Lydia — de die meer dan een man tegelijk lief te hebben — is misschien geslaagd door de vaagheid en delijkheid bij verschillende pa wat een meestal kenmerkend ver sel vormen van de Amerikaanse ducten.

De film draagt o.i. een veel sumé-achtig karakter, waardoor oppervlakkigheid moet zijn gewerkt wordt.

Al met al echter een mooie

MAILSLUITING VOOR AME

Maandagmiddag 14 uur sluit de voor Amerika.

Van de Fronten.

COMMENTAAR OP DE SLAG IN LIBYE.

Een Britse militaire commentator, die de situatie in Libye besprak, zeide, dat de As nog steeds het initiatief heeft, doch dat de eigenlijke Britse hoofdmacht nog niet met de Duitsers en Italianen gewikkeld is in een grote slag. Hij zeide, dat het enige grote Britse contingent, dat tegen de As streed bij de vierde verovering van de woestijn, zich te Benghazi bevond en daar streed slechts een deel van onze hoofdmacht". Hij verklaarde, dat er geen officiële inlichtingen zijn hoever de Duitsers precies doordrongen ten Oosten van Derna en dat hij niet in staat is het bericht te bevestigen, dat hun troepen zich nabij Ain el Gazala bevinden. (Londen, (AP) 6.2).

ZAL AUCHINLECK TERUGSLAAN?

De overtuiging neemt toe in zekere Londense kringen, dat Auchinleck bijna gereed is om een geweldige tegenstoot te doen teneinde Rommels ren over de Libyse woestijn tot staan te brengen. Deze waarnemers geven de mening te kennen, dat de huidige phase van de Noordafrikaanse strijd volgens het plan — Auchinlecks plan — verloopt om Rommel weg te lokken van zijn basis en hem flink aan te pakken op het slagveld, waar de Britten het meeste voordeel uit kunnen trekken. De autoriteiten blijven zwijgen, doch de waarnemers kunnen goed onderscheiden, dat men opgewekter is in sommige kringen, die somber waren, toen Rommel uit zijn posities bij El Agheila liep en de kust opstormde door de driehoek Agedabia-Antelat-Maraua en verder trok door Benghazi en Derna. Een bron zeide: „De Britten zullen stand houden aan een linie, die zij met succes kunnen verdedigen. Deze zal ten Westen van Tobruk liggen."

Toen een zegsman gevraagd werd hoe men de huidige situatie in Libye kon opvatten, zeide hij: „Zeer voorzichtig" en grinnikte daarop onbedwongen.

Een andere kundige waarnemer voorspelde: „Gij zult nog veel achterwaartse gevechten deze winter in Noord-Afrika zien. Er is geen duidelijke defensielinie. Het is van geen nut, dat waardeloze woestijnland te veroveren en te proberen het te behouden. De Geallieerde karwei is om Rommel te verpletteren, de Nijlvallei veilig te stellen en de Middellandse Zee te sluiten" (Londen, (AP) 6.2).

DUITSE TEGENSTAND NEEMT TOE.

Berichten van het front delen mede, dat het Rode leger voortrukt niettegenstaande de tegenaanvallen, die in hevigheid toenemen. De berichten gaven echter op betekenisvolle wijze te kennen, dat in sommige gevallen de Duitsers numeriek sterker waren. Dit is de eerste maal, dat een dergelijke phrase na een hele tijd weer verscheen. De conclusie, die men in Moskou trekt, is dat het mooie vliegweer van de laatste dagen den indringers in staat stelt vele reserves aan te voeren door de lucht. Naar vermeld, wordt dit vervoermiddel veel gebruikt. Er zijn nog meer bewijzen, dat de Duitsers thans op wanhopige wijze pogen de Russische opmars ten koste van alles tegen te houden. Gevangenen van de 35ste Duitse divisie infanterie deelden mede aan het Rode leger, dat alle afdelingen strenge orders ontvangen hebben elk dorp te verdedigen tot den laatsten man. De order zeide, dat elke Duitser, die zich terugtrekt zonder daartoe opdracht te hebben ontvangen, zal worden gebracht voor de krijgsraad. Hieraan voegden de gevangenen toe, dat er niettegenstaande de waarschuwing terugtrekkingen plaats hadden. Twee leidende nieuwsbladen gaven in de opschriften de Duitse weerstand te kennen. „Izvestia" zeide: „De fascistische bezetters pogen zich aan defensielinies te versterken teneinde het Rode leger tegen te houden. Onze heldhaftige troepen slaan met succes de tegenaanvallen af, breken de weerstand en rukken voorwaarts. Zij jagen de Duitsers voortdurend en meedogenloos achterna om de Hitlers en rovers uit te roeien en hun oude en reservedivisies te verpletteren".

„Pravda" zeide: „De roemrijke troepen van het Rode leger overkomen de weerstand en tegenaanvallen van den vijand en rukken verder voort zonder een enkele minuut te verspillen om den vijand slagen toe te brengen."

Een bericht van het Leningradfront verklaarde, dat eenheden van het Rode leger de koppige weerstand breken, die de vijand volhoudt door actieve operaties met zijn luchtmacht. Rode Ster zeide, dat aan het Kalininfront voortrukkende Sovjet-detachementen afrekenen met de „verwoede tegenstand" en hierbij den Duitsers grote verliezen veroorzaken (Moskou, (AP) 6.2).

RZJEV BELEGERD.

Een bericht van Vrije Franse zijde uit Stockholm deelde mede, dat de belegering van Rzjev, het belangrijke Duitse defensie-knooppunt ten Noorden van Vyazma aan het Noordelijke Centrale front, in volle gang is. Rzjev werd twee weken geleden gepasseerd, toen de Russen een grote opening sloegen in de Duitse linie verder naar het Noord-Westen. Het bericht zeide, dat hevige gevechten bij de bolwerken ten Oosten en Westen van Rzjev de gehele nacht voortduurden. De Russische infanterie opende een aanval achter zware tanks en veroverde cementen kazematten, niettegenstaande de stortvloed van artillerie- en machinegeweervuur. Naar vermeld, is Rzjev afgesneden, waardoor het voedsel en de ammunitie erg afnemen (Londen, (AP) 6.2).

DE SOVJETS REORGANISEREN.

Sommige waarnemers geloofden, dat het nalaten door de Russen gedurende de laatste dagen om melding te maken van bepaalde veroveringen, veroorzaakt wordt door het pauzeren om de schoktroepen en voorraadlinies te reorganiseren.

Woedende sneeuwstormen hinderen in sommige sectoren de offensieve operaties, doch hernieuwde luchtaanvallen van de nazies gaven te kennen, dat het weer in enkele zones verbeterd is. De Russen hebben drie wiggen, die zij pogen uit te breiden. Een in het Noord-Westen, die Velikie Luki bedreigt op 85 mijl van de Letlandse grens, de speerpunt bij Kirov ten Zuiden van Vyazma op 90 mijl van Smolensk en de aanval bij Lozovaya tussen Charkov en Stalino in de richting van Dnjepropetrovsk, 65 mijl verder. Overigens schenen de Duitse linies te houden van Leningrad tot Velikie Luki, verder in Oostelijke richting naar Rzjev, naar het Zuiden door Bryansk, Orel en Charkov tot Taganrog (Moskou, (AP) 6.2).

2 VIJANDELIJKE VOORRAADSCHEPEN VERNIETIGD.

Een communiqué van de Britse Admiraliteit luidt als volgt: „In de vroege morgen hebben onze lichte strijdkrachten, waaronder eenheden van de Poolse Marine, 2 volgeladen vijandelijke schepen nabij de Kanaaleilanden onderschept. De schepen werden op korte afstand aangevallen en werden zinkende achtergelaten. Geen verliezen of schade werden geleden door onze strijdkrachten" (Londen, (AP) 6.2).

ARTILLERIE-DUEL.

De Britse en Duitse kanonnen aan het Kanaal wisselden hedenavond drie ronden (Londen, (AP) 6.2).

INDIE VOERT OORLOG

COMMUNIQUÉ VAN BATAVIA.

Het militaire communiqué luidt als volgt: „De enige schade aan de vliegtuigbasis van Soerabaia toegebracht, was die aan een keuken Er is nog geen nieuws beschikbaar over de derde luchtaanval.

Op 6 Februari hebben een onzer bommenwerpers met enige voltreffers een groot vijandelijk transportschip tot zinken gebracht onder Borneo's Westkust. Nadere mededelingen over de strijd om Ambon bewijzen, dat de vijand het eiland met een grote overmacht aanviel en dat hier en daar de guerilla voortduurt. **Het grootste gedeelte van Ambon is in vijandelijke handen.** Een deel van het garnizoen heeft het eiland kunnen verlaten.

In een haven werden een Nederlands oorlogsschip en een koopvaardijschip door Japanse vliegtuigen aangevallen. Niet minder dan 55 bommen werden geworpen, doch deze hadden geen enkel resultaat. Er is bericht binnengekomen, dat een vijandelijke kruiser en een transportschip in de wateren bij Ambon zijn tot zinken gebracht en dat een kruiser en een duikboot werden getroffen. Het was niet mogelijk te zien of deze twee ook zijn gezonken. Men wacht op verdere mededelingen hierover.

Een vliegveld bij Palembang is gebombardeerd en beschoten, evenals een vliegveld op Bali. Beide kregen geringe materiële schade. De luchtaanval op Makassar had weinig resultaat. **Het staat nu vast, dat Pontianak geheel in Japanse handen is.**

Naar aanleiding van Japanse berichten, die ook door persbureau Reuter zijn verspreid, deelt de marinecommandant mede, dat **de gehele Nederlandse vloot intact is en gereed voor actie** (en niet zoals Japan had medegedeeld „geheel verwoest") (Batavia, G.P.D. 7.2).

LUCHTAANVALLEN OP SOERABAIA.

Bij de derde luchtaanval op Soerabaia werden 4 kinderen zwaar gewond. Te Sidoardjo werd 1 kind gewond (Batavia, G.P.D. 7.2).

LUCHTAANVALLEN OP MADIOEN.

Het resultaat van 2 dagen luchtaanvallen op Madioen: 27 mensen in het ziekenhuis en 4 doden (Batavia, G.P.D. 7.2).

ZO DOEN DE JAPS.

In de door hen bezette gebieden zijn de Japanners erop uit alles grondig te desorganiseren. Zij stelen voedsel ongeacht de noden der bevolking. Nederlandse ambtenaren zijn afgezet en worden openlijk vernederd, bij voorbeeld door hen aan palen vast te binden en zo enige uren te laten staan (Batavia, G.P.D. 7.2).

EEN GEWELDIG SCHOUWSPEL.

Een employee van de olie-industrie te Balikpapan, die werkzaam was bij de destructie enige weken geleden, vertelde bij aankomst te Batavia aan het „Nieuws van den Dag", dat: „het de grootste brand was, die de wereld ooit heeft aanschouwd. De geweldige wolk, die omhoog steeg, rees als een geweldig gordijn van de grond naar de hemel, die over een afstand van 4 mijl niet meer te zien was."

DE JAPANSE AANVAL OP BALIKPAPAN.

Een officier van Gezondheid, die uit Balikpapan ontsnapte, zeide, dat de Japanners parachutisten gebruikten om de olie te veroveren. Een Japanse afdeling landde in de achterhoede van de Nederlandse verdedigers in de nacht van 23 op 24 Januari en twee grote landingen werden uitgevoerd nabij Balikpapan bij een plaats, die Mangar genoemd wordt. De aanval werd echter niet uitgevoerd dan nadat de olie-installaties vernietigd waren. De Nederlanders waren van plan geweest de Japanse opmars tot staan te brengen door olie op het water te verspreiden en deze in brand te steken. Dit plan werd echter door de regen verijdeld (Batavia, (AP) 6.2).

GEEN BEVESTIGING.

Gezaghebbende Nederlandse zegslieden deelden mede, dat er geen bevestiging is van de berichten uit Tokio, dat 2 Nederlandse kruisers tot zinken zijn gebracht en een derde is beschadigd (Londen, (AP) 6.2).

SANANA.

Nauwelijks iemand wist waar Sanana ligt. Een van de ontelbare eilandjes en eilanddorpen in Nederlands Indië, totdat de Japanse luchtmacht het uitpikte en plat brandde: niet anders dan wat kleine inlandershuisjes, een klein noodhospitaal (9 bij 9 voet) door een inlandsen employee van het departement van volksgezondheid geleid, geen vliegveld of ook maar enig militair object, alleen de ruïnes van een vergeten zeventien d'eeuws fort. Maar de Japanse luchtmacht ontdekte het plaatsje, zette het in vuur en vlam met brandbommen en toen de dodelijk verschrikte inlanders uit de jungle terug kwamen gesloten om hun bezittinkjes te redden, werden zij met machinegeweervuur weggemaaid, vele doden en nog meer gewonden. Sanana is — of liever — was een dorpje op het eiland Sanana, ongeveer halfweg tussen Nieuw Guinea en Celebes.

WERELDNIEUWS.

HET COMITÉ VAN STAFHOOFDEN TE WASHINGTON GEVESTIGD.

De Verenigde Staten en Groot Brittannië hebben een nieuwe groep van Stafhoofden gevormd om de gecoördineerde oorlogsinspanning te verzekeren. Hieronder behoort het distribueren van oorlogsmaterialen en het verschaffen van volledige samenwerking aan alle andere Verenigde landen. De nieuwe groep zal twee voorname onderafdelingen hebben: een van Noordamerikaanse Stafhoofden en de andere van Britse militaire en marine-autoriteiten in Washington.

Onder de Noordamerikaanse groep bevinden zich Admiraal Harold R. Stark, hoofd van de vlootoperaties, Generaal George C. Marshall, hoofd van de legerstaf, Admiraal E. J. King, opperbevelhebber van de vloot en luitenant Generaal H. Harold, hoofd van de legerluchtmacht. Het Departement van Oorlog zeide, dat de Britse Stafhoofden te Washington worden vertegenwoordigd door Veldmaarschalk Sir John Dill, kort geleden hoofd van de Imperiale Generale Staf, Admiraal Sir Charles Little, Luitenant Generaal Sir Colville Wemyss en Luchtmaarschalk A. T. Harris. (Washington, (AP) 6.2).

ARIAS NAAR VENEZUELA.

Ex-President Arias van Panama vertrok per vliegtuig naar Venezuela (Havana, (AP) 6.2).

DUITS RADIOSTATION IN BRAZILIE ONTDEKT.

De Politie te Rio de Janeiro nam een krachtige kortegolf geheime radiozender in beslag op het Duitse Ambassadegebouw, hetgeen — naar gezegd wordt — de eerste stap is om het net van geheime radio's te vernietigen, dat over geheel Brazilië opereert en met asschepen en Berlijn in contact staat. De Minister van Justitie en Politie nam de zender in beslag en vernietigde twee grote antennes.

De radio werkt niet meer sedert de Ambassade gesloten werd, toen Brazilië de betrekkingen met de Asmogendheden verbrak. De Noordamerikaanse Ambassade deelde mede, dat de ligging van enkele andere geheime radiostations in het Noord-Oosten van Brazilië bekend is en deze ogenblikkelijk zullen worden gesloten. Verder weet men, dat er nog meer zijn, doch de ligging daarvan is thans nog niet bekend (Rio de Janoeiro, (AP) 7.2).

GENEESKUNDIGE DIENST.

De dienst in het stadsdistrict wordt waargenomen van 7 Februari 18 uur af tot 8 Februari 20 uur door den Gouvernements-geneeskundige J. de J. Arends, arts, Bargestraat 53, telefoon No. 2140.

ALLERLAATSTE NIEUWS

— Singapore: De Japanse lange-afstands-kanonnen schoten voor het eerst op de buitenwijken van de stad Singapore. Japanse bommenwerpers lieten nieuwe ladingen vallen. De Britse Commandant van de belegerde vesting zeide: „Wij zullen Singapore houden. Er valt niet aan te twijfelen." De autoriteiten gaven opdracht voor verduistering elke nacht. De ochtendbladen van Singapore bevatten opvallende advertenties waarin de bevolking gewaarschuwd wordt tegen vijandelijke parachutisten.

— Rome: Het Italiaanse Hoofdcommando deelde mede, dat de astroepen bij het tegenoffensief in Libye Ain El Gazala bereikt hebben op ongeveer 4 mijl ten Westen van Tobruk. Ook zou men de oasis van Gialo veroverd hebben.

— Londen: Het Britse Ministerie van Luchtvaart deelde mede, dat Britse bommenwerpers in de nacht de dokken te Brest hebben aangevallen. 1 Toestel wordt vermist.

— Tokio: Hevige luchtaanvallen werden ondernomen op Rangoon, het vliegveld Mutok op het eiland Banka nabij de Oostkust van Sumatra en op de Nederlandse luchtbasis te Palembang op Sumatra. 28 Vliegtuigen werden op de grond of bij luchtgevechten vernield.

— Rangoon: Noordamerikaanse en Britse vliegtuigen hebben volgens onofficiële berichten op zijn minst de helft van 30 aanvallende Japanse vliegtuigen vernietigd of beschadigd zonder verlies voor zichzelf. Een vroegere Noordamerikaanse marinier zeide: „Wij zijn veel te druk bezig om alles te volgen wat wij neerschieten."

— Berlijn: Van gezaghebbende zijde wordt gezegd, dat Duitse duikboten nog 6 schepen nabij de Oostkust der Verenigde Staten tot zinken hebben gebracht. Thans zijn in totaal 55 schepen in dit gebied tot zinken gebracht.

— Vaticaan: Z. H. de Paus benoemde Pater Antonio Jose Jaramillo, thans Secretaris van de Bisschoppelijke kanselarij van Jerico, Colombia, tot Bisschop van dat Diocees.

— Belijn: De Duitse radio deelde mede, dat Japanse troepen geland zijn op het Nederlandse deel van het eiland Timor, waarvan de andere helft Portugees is. Dit bericht is in Lissabon noch officieel bevestigd noch ontkend.

— Tokio: Het Keizerlijke Japanse Hoofdkwartier deelde mede, dat de Japanners 29 vijandelijke duiboten tot zinken hebben gebracht van het begin van de oorlog af tot 3 Januari. Ook wordt gemeld, dat een Japanse duikboot in de Jave Zee een grote vijandelijke torpedojager tot zinken heeft gebracht.

— Londen: De overtuiging neemt in vele Britse kringen toe, dat de Vichy-Regering niettegenstaande haar ontkenningen, voorraden naar Noord-Afrika voor den Duitsen Generaal Rommel convoyeert.

— Vichy: Pétains cabinet trof maatregelen om het probleem van de publieke ontevredenheid over het voedseltekort op te lossen. Door deze ontevredenheid ontstonden demonstraties in het Zuiden van Frankrijk. De aard van de maatregelen werd niet direct bekend gemaakt.

— Cairo: Donderdag 5 Februari was een der meest succesrijke dagen voor de Britse bommenwerpers en gevechtsvliegtuigen in de Libyse campagne. Dag en nacht werden de vijandelijke bases met effect aangevallen. Vijandelijke motorvoertuigen werden in brand gezet en vele andere hevig beschadigd.

— Washington: Het Noordamerikaanse Departement van Oorlog deelt mede, dat verborgen Japanse kanonnen aan de Zuidoostelijke kust van de Manillabaai 3 uren lang de Amerikaanse forten aan de ingang van de baai hebben beschoten zonder dat materiële schade veroorzaakt werd. De Noordamerikaanse batterijen beantwoordden het vuur. Het resultaat daarvan is niet bekend.

wroet voort in Curaçao.

Onbewust steunen nog al te velen den Duitser door mede te werken aan een verduitsing van onze Moedertaal.

Geschiedenis doet zien, dat gebruik van germanismen het nationale volksbestaan ruïneert.

Een Schrijven, Een Onderzeeër, Nieuwbouw, Verplichtend, Schijnwerper, minstens en woorden op -name zijn Duits.

Leren wij dan nooit al wat Duits is te schuwen?

Goddank kan van het gehele gebiedsdeel gezegd worden, dat men niet Duitsgezind is, veeler zou men moeten zeggen: men is bepaald anti-Duits. Men wil geen Duitse waren meer kopen, men schuwt al wat met den Duitser in verband staat.

Er is helaas één ding, dat aller liefde op Curaçao schijnt te hebben: de Duitse invloed op onze Nederlandse taal. Op een kruispunt van belangrijke zeewegen, zoals in Curaçao, kan het haast niet anders of verschillende, dus taalkundige, invloeden zullen zich doen gelden.

Men kan hier zelfs Nederlandse staatsburgers aantreffen, die geen woord Nederlands kennen. De grote blaam hiervoor treft onzer Regering en het Gouvernement, die hoegenaamd niets hebben gedaan om de Nederlandse cultuur hier te stuwen. Men moet zeggen, dat feitelijk de enige werkers voor het Nederlandse karakter van Curaçao's beschaving alhier geweest zijn de leidslieden van het biezonder onderwijs.

Twee belangrijke talen oefenen invloeden op Curaçao. In de eerste plaats het Engels, omdat Curaçao nu eenmaal onder de rook van een enorm vasteland ligt, waar het Engels de algemeen gangbare voertaal is. In de tweede plaats het Duits, omdat de Nederlanders zich hier op taalkundig gebied precies even gewillig laten ondermijnen door de Duitse 5e colonne, als zij dit in politiek en economisch opzicht deden. Men is zich helaas ook hier in Curaçao nog niet sterk genoeg bewust, dat een taalkundige 5e colonne bezig is, het Nederlandse volksbewustzijn te ondergraven.

Het gebruiken van een woordvorming en van woorden in een bepaalde betekenis, vaak ook een woordschikking, welke aan een vreemde taal ontleend wordt en in strijd is met het Nederlandse taaleigen is altijd funest. In zover bedoelde constructies aan het Engels ontleend zijn, spreekt men van Anglicismen, in zover die aan het Duits ontleend zijn van Germanismen.

Het gevaar van Anglicismen is nu eenmaal veel minder groot dan het gevaar der Germanismen. De afstand tussen het Engels en het Nederlands is zo groot, dat ieder de aan het Engels ontleende woorden en constructies steeds als vreemd blijft voelen. Geen mens zal „goal", „cocktail" „truck" e.d. Nederlandse woorden noemen. Een zinswending als „ik dacht, hij zal wel spoedig gaan" is voor ieder een taalkundig barbarisme.

Het „contrôleren" van zeeën of radio's (van het Engelse to control = beheersen, in bedwang houden, besturen) wekt bij hen, die goed Nederlands kennen, altijd nog een glimlach op. Wanneer iemand schrijft: de vijand zonk drie schepen, dan beseft ieder, dat dit de ergste barbarij is, omdat „zinken" in deze betekenis onovergankelijk is. Daar ook „vliegen" onovergankelijk is, kunnen bommenwerpers uit de V.S. niet worden overgevlogen naar G.B.

Troepen landen (troepen doen landen of aan land zetten; volgens Koenens handwoordenboek kan men landen echter ook overgankelijk gebruiken) —

Dit zijn dus enkele voorbeelden van Anglicismen.

In Curaçao is de invloed van het Engels zeer groot, veel te groot geweest. Dit wil niet zeggen, dat men Nederlandse gebieden, waar het Engels de landstaal is, zoals op de Bovenwinden, moet gaan dwingen de landstaal te verwaarlozen. Dit ligt buiten de traditionele lijn van de Nederlandse koloniseringsbeginselen. Maar wel moet overal, waar niet het Engels de voertaal is, de invloed van het Engels beperkt worden. In elk geval moet men elk Engels woord steeds als vreemd blijven voelen. En wanneer er goede Nederlandse woorden voor bestaan, dan vraagt men zich af, waarom men een Engels aequivalent zou gebruiken. Dit doen alleen bepaalde Curaçaose grootheidjes, die van gewichtigheid en als teken van hun eruditie hun taal met dik doende Engelse woorden doorspekken. Waarom echter van „Pacific" te spreken, van „Malaya", van „stuntvliegen" in plaats van kunstvliegen, van „plane" in plaats van vliegtuig?

Een aan het Engels ontleende fout is ook het schrijven van de tweede naamval in het Nederlands met een 's. Het is dus niet God's, maar Gods, niet Churchill's (zo moet het in het Engels), maar Churchills. Alleen na klinkers schrijft men in het Nederlands 's: Curaçao's (2e naamval van Curaçao, tegenover Curaçaos als bijvoeglijk naamwoord).

Het gevaar van Germanismen daarentegen is enorm groot. Een vreemd woord is geen erge zonde, maar wel een vreemde woordconstructie, of zinswending omdat deze tot verbastering leiden van onze taal. Daarom moeten wij in het biezonder germanismen, d.w.z. Duitse franje schuwen. Het is de gevaarlijkste vorm van Duitse penetratie, geestelijke vijfde colonne.

Het gebruiken van vreemde woorden in het Duits is nog niet zó erg. Ieder voelt „überhaupt" nog als een Duits woord; wat fnuikend is voor ons nationale bestaan is het zg. verNederlandsen van Duitse woorden, omdat velen dit vernederlandste woord niet meer als vreemd voelen.

Niet alleen, dat deze Germanismen onze taalkundige zelfstandigheid ondergraven, doch de historie doet zien, dat nationale zelfstandigheid ten nauwste verwant is met taalkundige. Het Nederlands (Neder-Frankisch) en het Duits (Opper-Frankisch), beide behorende tot de Frankische groep van de Westgermaanse talen, zijn nu eenmaal verwant. Duitsland degradeert het Nederlands steevast tot „Plattdeutsch", tot een Duits dialect, wat het in elk geval niet is. Maar de verwantschap is toch wel zó innig, dat velen die de aan het Frans, het Italiaans, het Engels of andere talen ontleende woorden wel als vreemd voelen, dit ten aanzien van aan het Duits ontleende woorden niet doen. In sommige gevallen is het zelfs al zo erg, dat iemand zegt: „maar dat is toch gewoon Nederlands, of nog erger: dat is door het gebruik toch Nederlands geworden." **De Duitsers zullen die mening wel direct onderschrijven. Elke vorm van penetratie is hun welkom.** En het veelvuldige gebruik van Germanismen in ons land heeft zeker voor een niet gering deel ertoe bijgedragen, de Duitsers nu tot een poging van annexatie te stimuleren.

Enkele voorbeelden van de taalkundige 5e colonne, waarvan velen in ons Gebiedsdeel nog vurige leden zijn, volgen ten besluite van dit artikel. Eerst volge hier een schematische uiteenzetting van de groeperingen der talen in West Europa. Men ziet hieruit, dat het Engels, Duits en Nederlands alle drie verwant zijn in groep III als Westgermaanse talen, doch dat het Duits en het Nederlands weer iets nauwer verwant zijn doordat zij beide tot de onderverdeling c: Frankische groep behoren.

Het Nederlands is een Germaanse taal. Toch heeft onze taal ook in sterke mate de invloed van het Frans en Latijn ondergaan. Woorden als machine, schrijven, kolom, krant, orgaan, tafel, pen, inkt, lamp, kamer, gordijnen, vensters, meubelen, tapijten, muren, kwartje, regel, artikel, letter, post, brief, minuut, studeren, trein, lantaarn, straat, peinzen, blesseren, hospitaal, dokter, kaai, om slechts enkele voorbeelden te noemen, zijn van niet-Germaanse oorsprong.

Gaat men uit van een oorspronkelijke Germaanse stamtaal, waarvan overigens geen texten meer bestaan, doch welke men kan reconstrueren aan de hand van de Evangelie-vertaling van Ulfilas, en enkele andere resten, welke theoretische stamtaal overigens zelve in verband moet hebben gestaan met andere stamtalen, dan ziet men reeds terstond drie vertakkingen.

I) Noordgermaanse talen, gesproken door Scandinaviërs, Denen, IJslanders en bewoners van de Faroëreilanden.

II) Oostgermaans, de taal der Goten, Vandalen en nog een aantal als zelfstandige volken uitgestorven Germaanse stammen.

III) Westgermaanse talen, die in Duitsland, Nederland, Vlaanderen, Engeland gesproken worden.

Al deze groepen kunnen weer worden onderverdeeld. Groep III, de Westgermaanse talen verdeelt men in:

a) een **Anglo-Friese groep,** waartoe het Engels en Fries behoren.

b) een **Saksische groep,** waartoe platduitse dialecten behoren, Gronings, Overijssels etc.,

c) een **Frankische groep,** waartoe het Hoogduits, Hoognederlands en Vlaams behoren.

De groep sub c) wordt verdeeld in **Neder-Frankisch** (gesproken door Nederlanders en Vlamingen) en het **Opper-Frankisch** (gesproken door de Duitsers).

Men ziet dus terstond, dat het Nederlands in **geen enkel opzicht een Duits dialect is, terwijl het ook nooit de tweede of Hoogduitse klankverschuiving heeft meegemaakt** (laten-lassen, slapen-schlafen, strijken-streichen, moeder-mutter). Wat dit betreft staat **het Nederlands even onafhankelijk van het Duits, als het Engels, dat deze klankverschuiving evenmin kent.**

Immers de th in mother staat dichter bij de d dan de tt in Mutter. En zo zijn er vele andere exempelen te geven. Men zou zelfs eerder kunnen zeggen, dat het Hoogduits zich van het Nederlands, dan het Nederlands zich van het Hoogduits heeft afgescheiden... Het gaat helemaal niet aan, het Nederlands een platduits te noemen... Platduits is een heel ander Westgermaans dialect, zoals hierboven werd aangetoond.

Want het Platduits is een dialect, dat op verschillende plaatsen in Noord-Duitsland nog gesproken wordt. De bekende gedichten van Klaus Groth, het werk van Brinckmann e.a. zijn in dit dialect geschreven, dat van het Nederlands niets weg heeft. De oorspronkelijk Germaanse medeklinkers **d, p** enz. zijn in dit dialect (evenmin als in het Nederlands) nog niet veranderd in **tt, pf** enz. zoals in het Hoogduits, wel het geval is.

Thans enkele voorbeelden van de ergste Germanismen, waarmede velen op Curaçao nog — gelukkig onbewust, maar daardoor des te gevaarlijker, denkt maar aan de onbewuste vriendelijkheid ten aanzien van de Duitse „touristen" in Nederland — taalkundig heulen met den vuigaard, die ons land vertrapt. Tussen haakjes staat steeds het juiste Nederlandse woord vermeld. De lijst is niet volledig; zij vormt slechts een willekeurige greep van de meest voorkomende Germanismen:

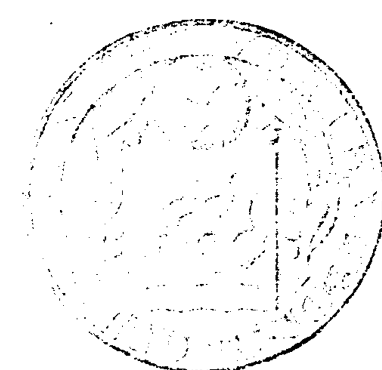
Een schrijven (een brief)
Een rondschrijven (een zendbrief)
Aanvoelen (voelen, gevoelen)
Nieuwbouw (nieuw gebouw, huis of vleugel in aanbouw; men zegt toch ook niet: een nieuwboek, een hoogberg)
Ombouwen (verbouwen)
Omvormen (vervormen)
De ombouw (de verbouwing)
Meerdere (verscheidene; in de betekenis van hoger in rang is het woord goed)
Meerdere malen (meermalen)
Minstens (ten minste)
Hoogstens (ten hoogste)
Eerstens, tweedens enz. (ten eerste, ten tweede enz.)
Middels (door middel van)
Toeslag (bijslag)
Techniker, Chemiker enz. (technicus, chemicus enz.)
Afname (afneming)
Aanname van betaling (betalingsbelofte)
Deelname (deelneming)
Opname (opneming; in de betekenis van foto: foto of fotografie)
Overname (overneming)
Beeld (foto, portret; in de betekenis van standbeeld e.d. is het goed)
Inlage (inleg)
Bijdrage (gift)
Een hang hebben naar (neigen tot, overhellen naar)
Groothandel (handel in het groot)
Kleinhandel (handel in het klein)
Smalfilm (smalle film; het argument, dat dit Duitse woord door veelvuldig gebruik Nederlands zou zijn geworden, gaat natuurlijk niet op)
Inlijsten (omlijsten)
Beïnvloeden (invloed oefenen op)
Daadwerkelijk (werkelijk)
Daadzaak (feit)
Verplichtend stellen (verplicht stellen)
Pluimvee (pluimgedierte; volgens Professor Albert Kluyver zou men het evenwel mogen schrijven)
Slagroom (geklopte room; Professor Albert Kluyver zeide, dat men ook dit woord eventueel mocht schrijven)
Schijnwerpers (zoeklichten)
Doorsnee-lezer (gemiddelde lezer)
Zich afzijdig houden van (zich niet bemoeien of inlaten met)
Een open brief (een openbare of publieke brief)
Spervuur (gordijnvuur)
Onderzeeër (duikboot; het woord U-boot is natuurlijk helemaal geen Nederlands)
Als regel (in de regel, gewoonlijk).

Dit zijn slechts enkele voorbeelden; in verschillende boeken, o.a. De Germanismen in het Nederlands, van Moortgat, Taalzuivering, van het A.N.V., Verzamelende taalkundige opstellen II, van De Vooys, geven er meer.

De Duitsers verbieden momenteel het gebruik van Engelse woorden in ons vertrapte moederland. Zij begrijpen de invloed, welke er uitgaat van aan een vreemde taal ontleende woorden. De Duitse bezetting zal ten gevolge hebben, dat nog meer Duitse woorden hun intrede doen in ons land. Te lang heeft Nederland zijn taal verwaarloosd. **Laten wij, vrije Nederlanders, zorgen straks terug te komen in het moederland en daar ook weer onze eigen moedertaal te doen zegevieren.** Laten wij ons thans reeds voorbereiden en allen Duitsen invloeden uit onze taal de kop indrukken, zodat wij straks gemakkelijker onze taak vervullen in Europees Nederland.

Het is geenszins de bedoeling met het voorgaande op alle slakken zout te leggen, doch ons land en volk heeft reeds teveel geleden van de Duitse lust tot penetratie. Onze verwante talen lenen zich tot een gemakkelijk instrument. Het is de zaak van ons, vrije en vaderlandslievende Nederlanders, onze taal hoog te houden, **van vreemde smetten vrij.**

SPORT - RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD PROGRAMMA

MUNDO NOBO

Zaterdag 7 Febr. 1942: Vriends. wed.	Transvaal 1 — S.U.B.T. 1
Zondag 8 Febr. 1942: vriends. wed.	D.S.C. — Arsenal 16 (Van Loon)
Maandag 9 Febr. 1942: A-Klasse (de resterende 30 minuten).	Jong Holland 1 — Hercules 1. 17 (Ankoné)
Zondag 15 Febr. 1942: A-Klasse	S.U.B.T. 1 — Jong Holland 1 (Ankoné)
Zondag 15 Febr. 1942: A-Klasse	Hercules 1 — Volharding 1 (Van Loon)
Zondag 22 Febr. 1942: A-Klasse	Transvaal 1 — Hercules 1 (Elfrink)

SCHERPENHEUVEL.

Zondag 8 Febr. 1942: A-Klasse	Scherpenheuvel 1 — Jong Curaçao (H. Rog)

De A-Klasse wedstrijden beginnen om 16.15 uur precies, de met * aangegeven wedstrijden beginnen om 14.15 uur precies.

De Juniores wedstrijden beginnen om 10 uur

DUUR van de A-Klasse, Res.A-Klasse, B-Klasse en C-Klasse wedstrijden 2 maal 45 minuten.

DUUR van de juniores wedstrijden 2 maal 30 minuten.

HET BESTUUR

EMMASTAD.

SOCIETEIT „ASIENTO".

Dagschotels: Heden: Geb. lev. puree, speciebonen. Morgen: Kip, aard., compote. Maandag: Rosb. geb. aard., snijbonen.

Agenda:

Ma. 9 Febr. 20.00 uur Rep. Toneelv. „Emmastad".
Di. 10 Febr. 19.30 Comp. bilj. „B"
Wo. 11 Febr. 19.30 Comp. bilj. hoofd
Do. 12 Febr. 19.30 Comp. bilj. „C"
20.00 Repetitie Toneelver. Emmast.
Vr. 13 Febr. 19.30 Comp. bilj. „A"

WACHTDIENSTEN: Za. en Zo.

Telegram Afdeling:
7.2: Hr. Nukoop, tel. 832, Negropont 75A.
8.2.: Hr. Bonzet, tel. 353, L. de Quelignylaan 14.
Shipping & Supplies: Hr. De Vlieger, tel. 244, Bernhardlaan 10.
Scheepvaart Afdeling: Hr. Zee, tel. 690, Emmalaan 1.

Prot. Gem. Emmastad: Kerkdienst Zondag 8 Februari 1942: 9.30 uur Jeugddienst en 19.00 uur Ned. Herv. Dienst. Voorganger Ds. C. Th. Stevens tra.

Aankomende passagiers: 6 Febr.: A. H. Eerligh en gezin. 10 Febr.: D. de Boer (II) en echtgen. 13 Febr.: J. H. Klein Nagelvoort en gezin; Ed. gen. J. Löliger ; A. P. van Hee en echtgen.

Vertrekkende passagiers: 6 Febr.: Bunte en gezin; L. Boeren en echtgen. 10 Febr.: W. M. Pruys en gezin; J. Haan. 13 Febr.: H. v.d. Hoeven.

VEILIG VERKEER.

Let op het uitgaan der scholen. Geeft aan de kinderen de gelegenheid om veilig over te steken.

Ons Hoekje.

Dit zullen de Dames lezen.

ONZE OPVOEDINGS-PROBLEMEN.

We kennen allen de gemeenplaats: „Een pak slaag af en toe doet een kind goed" en de ietwat cynische opvoeder gaat zo ver, dat hij er aan toevoegt: „Is het niet goed voor deze keer, dan toch wel voor een volgende". Het is een gelukkig verschijnsel, dat men tegenwoordig vele ouders tegenkomt, die niet geheel meer doordrongen zijn van de heilzame werking van periodieke pakken slaag, maar toch is het niets biezonder, dat een baby, die lang en doordringend huilt, een paar tikken krijgt of dat een kind, dat naar verboden dingen grijpt, klappen op zijn handjes worden gegeven. Een kind, dat te lang naar de mening der ouders onzindelijk blijft, probeert men wel eens door lijfstraf tot het potje te brengen. Iets later is het de verhouding tot broertjes en zusjes, die tot kastijding aanleiding geeft. Voor stoutigheden, brutaliteiten, kwajongensstreken, slecht schoolwerk, liegen etc. etc., overal meent men de panacée: slaag op te kunnen toepassen. Het is zo jammer, dat zulke opvoeders over te weinig fantasie beschikken, om te kunnen overdenken, hoe het zou zijn, wanneer zij eens van hun supérieur een flinke oorveeg kregen, wanneer ze domme of ontoelaatbare dingen in hun werk hadden gedaan, of hoe ze zich zouden voelen, wanneer hun vrouw hen eens tracteerde op een tiental stokslagen, wanneer ze ietwat beneveld naar huis kwamen! Maar deze argumenten stuiten altijd op een enorme verontwaardiging.

Waarom slaat men? Velen geloven eerlijk in de heilzame werking van de lijfstraf. „Wie zijn kinderen liefheeft, die spare de roede niet" bevat voor hen nog altijd wijsheid. Anderen slaan, omdat zij als kind ook vaak een flink pak kregen. „Nou, en het heeft me geen kwaad gedaan". Geheel toegewijden zeggen zelfs: „En ik ben er mijn vader nog dankbaar voor". Prikkelbare mensen, die snel tot kwaadheid oplopen, laten zich vaak verleiden tot klappen uitdelen. In dit opzicht wordt ook dankbaar gebruik gemaakt van de zwakke zenuwen, die niet veel verdragen. En dan zijn er nog opvoeders, die het zich tot gewoonte hebben gemaakt, om bij het geringste misnoegen, dat een kind bij hen opwekt, klaar te staan met de draai om de oren. Onbeheerstheid is hun grote fout. Maar hoe het ook zij, in alle gevallen duidt deze handeling der opvoeders op eigen onmacht. Verbieden en praten helpen niet, tenminste zij zien geen kans, het kind door rede van zijn misdragingen af te brengen.

„Dan moeten ze het maar voelen" meent men dan.

Het komt niet bij den opvoeder op te zoeken naar de reden, laat staan naar de oorzaak van de handelingen van het kind.

Het komt niet in hem op, zich een inzicht te verschaffen in het kinderleven, om zodoende te leren hoe het mogelijk is, dat het kind er steeds weer toe komt scènes uit te lokken. Hij vraagt zich niet af „waarom liegt het kind", „waarom maltraiteert het zijn broertje of zusje", „waarom is het zo brutaal, lui, onwillig?" Neen, hij redeneert zó: „het kind liegt: ik wens dat niet, dus zal ik het er uit halen. Gaat dat niet goedschiks, dan maar op andere wijze". Dat sluit dus in zich, dat hij bang is, zich niet te kunnen handhaven. Zijn minderwaardigheidsgevoel speelt hier weer een grote rol en zoals steeds hebben de reacties, die uit dit gevoel der opvoeders voortkomen, geen opbouwende waarde. Hij wil niet beseffen, dat hij onmogelijk aan de genezing van een kwaad kan werken, zonder de bron, de oorzaak van dat kwaad op te sporen.

De onbeheerste opvoeder laat helemaal alle redenering achterwege; zijn slaan is geheel van systeem ontbloot en uitsluitend de ogenblikkelijke bevrediging van zijn neiging. Een dergelijke opvoeder heeft de onaangename eigenschap, dat hij niet logisch wil nadenken. En toch is dit noodzakelijk als men zich ernstig tot taak gesteld heeft, een kind te geven in zijn jeugd, wat het niet alleen nodig heeft, maar wat hem ook toekomt.

Wat gaat er in ons om, wanneer we als objectieve toeschouwer een kind zien kastijden? In de eerste plaats is het deernis met het kleine, weerloze slachtoffer en minachting voor de laffheid van den volwassene, die in lichaamskracht verre zijn meerdere is. Kan de opvoeder het niet af met zijn blote hand, maar neemt hij bovendien nog slof of stok te hulp dan kunnen we zelfs een gevoel van verachting voor hem niet meester worden. Het wekt nu eenmaal tegenzin op, het kleinere door het grotere te zien overheersen, met bruutheid en ruwheid en onbeheerstheid.

Er wordt bovendien het kind geen enkel middel gelaten zich te uiten. Het mag niets zeggen, want dan is het brutaal; het mag niet vernietigend kijken, want dat wordt hem zeer euvel geduid en als de kleinere de moed zou hebben een poging tot zelfverdediging te wagen, dan is het een ontaard kind, dat „zelfs" zijn ouders te lijf gaat!! Het is een makkelijk en goedkoop slachtoffer.

Dat de opvoeder iets afkeurenswaardigs voelt in zijn handeling, bewijst wel het feit, dat hij zelden slaan zal, waar vreemden bij zijn. Ik heb wel eens gezien, dat een boze moeder haar zoontje venijnig kneep in een volle zaal, want beheersen kon zij zich niet. Kinderen weten dat zeer goed, en ze buiten de aanwezigheid van vreemden dan ook prompt uit; ze misdragen zich extra, doen dan allerlei verzoeken, komen zelfs wel eens wandaden biechten, want „ze durven toch niet als er iemand bij is". Denk vooral nooit, dat een kind niet (onbewust) dezelfde gevoelens ervaart, als de objectieve toeschouwer.

Het effect op het kind is onder alle omstandigheden hetzelfde. De vernedering, die men het aandoet, de onmacht, die men het oplegt, en zijn natuurlijke minderwaardigheid, wekken haat (zelfs felle haat en soms doodwensen), op, de straf wekt verzet.

Er zullen vele lezeressen zijn, die voorbeelden weten van het succes, bereikt met slaag. Een schijn-succes kan inderdaad geboekt worden, maar weten zij ook wat voor andere verschijnselen het resultaat waren van deze dubieuze „overwinning?"

Weten ze ook, wat er voor het eerste kwaad in de plaats trad in de vorm van huichelachtigheid, listigheid, angst en schuwheid, lafheid, sexuële bezigheden enz. enz.?

Geen kind kan vernedering en onmacht zonder verzet en haat doorleven, ook al zou een lijfstraf gerechtvaardigd zijn. Men verminkt bewust de natuurlijke reacties van een redelijk wezen. „Wie zijn kinderen liefheeft, die spare de roede niet" is gelukkig sedert lang geen wijsheid meer en het forse „ik zal het er wel uitslaan", kan alleen van een groot tekort aan psychologisch inzicht getuigen.

Ik wil niet beweren, dat er niet een enkele maal goede invloed uitgaat van een duchtig pak slaag. Ik kan me voorstellen, dat men een kind, dat de onaangename hebbelijkheid heeft, kleine dieren te mishandelen of dieren te pijnigen, door een goede kastijding kan laten realiseren, wat hij anderen aandoet en dat hij daardoor ook genezen wordt van zijn lafhartige bezigheden. Maar deze maatregel moet een grote uitzondering blijven. Voor iedere verkeerde handeling van een kind bestaat een wijze, om hem er van af te brengen, mits de opvoeder zich de moeite van het nadenken wil getroosten. Slaan is practisch altijd overbodig en zeer zeker bereikt men nooit of nimmer het gewenste einddoel. Een kind heeft recht op dezelfde consideratie, op nog meer zelfs, die wij met ons volwassen medemensen hebben.

HET AMIGOE-RECEPT VAN DE WEEK.

Klappertaart.

3½ ons geraspte klapper; 4 eieren; 5 eetlepels suiker; 2 eetlepels boter; vanillestokje; 4 eetlepels meel; 2 theelepels bakpoeder.

Meng de boter en de suiker. Voeg daarna de eieren één voor één toe, onder voortdurend roeren: vervolgens het meel, dat van te voren is gezeefd, om klontjes er uit te halen. Hierna de geraspte klapper en de bakpoeder en tenslotte de geraspte vanille.

Roer nog enige tijd door; de taart wint daardoor aan luchtigheid. Doe dan de taart in de vorm en zet die gevuld geveer een uur in een matig hete oven.